

Drdloviňy 7

aňeb řoviny Drdlovic rodiňy leto a zari, rijeň, číslo 7

OHLÉDNUTÍ ZA NAŠIMI LETOŠNÍMI PRÁZDNINAMI

Letos jsme chtěli většinu léta prožít mimo město. To nám vyšlo. Zamávat Brnu se nám podařilo už na začátku června, kdy Drdlovi ze Suchého vyjeli na dovolenou na Šumavu, tím pádem se uprázdnil

Stručně z domova a okolí

- Standa po tuhém boji úspěšně složil bakalářské zkoušky (29.6.2006) a rozšířil tak řady vysokoškolsky vzdělaných. Ke svému jménu si nyní může hrdě připojovat titul Bc, tedy bakalář. Gratulujeme, klepeme na rameno a přejeme hodně sil do dalšího studia.
- Hroši s Myší se letos rekreovali v Itálii. Kromě opálení si přivezli též spoustu zážitků ze zábavního parku a San Marina.
- Taktěž Libě, Aleně s Ivanem, Libě čajové a Honzovi se letos zachtělo moře. Pro změnu se vydali do Chorvatska. Pro některé to byla dokonce mořská premiéra. Nedaleko Omiše se jim tak líbilo, že příští rok se chystají tamtéž zas.
- Sestra Jana se stala mediální hvězdou, když se hned několikrát objevila v televizi. Její skvělý výkon v reportáži o smírčích křížích si vyžádal několikerou reprízu v různých zpravodajských pořadech, které jsme mohli sledovat na ČT.
- Fero byl vysvěcen na kněze. Na primičné mši svaté a následné oslavě se nás sešlo 320. Byla to masivní akce a velice příjemná. Ač nekatolík, bylo mi nesmírnou ctí a zážitkem přinést Ferovi k oltáři obětní dary. Moc milé bylo také setkání s některými „starými“ přáteli a spoluvandrovníky, kromě rodiny s Danem (primice den po Ferovi), salesiánem Andrejem a Milanem a sestrou Ivetou.
- Liba oslavila superkulaté narozeniny. Na oslavě se vytvořila prima sešlost: Liba oslavenkyně, Dáša, Alena, Ivan, Milada, Liba čajová, Honza, Majka, babička a děda Šmídovi, Kuba, Mirka, Libor a my. Naše rodinka odešla dřív, ale bujará oslava se protáhla do časných ranních hodin☺

jejich dům na *Suchém* a byla nám nabídnuta možnost strávit tam s dětmi 14 dní. Tuto nabídku jsem ráda přijala – nejenže se tak vytvořilo klidové klima u nás doma, tolik potřebné pro Standovu přípravu na bakalářské zkoušky, ale také jsme se s dětmi dostali do malebné přírody Dražanské vrchoviny. Na Suchém bylo super, pomínuli tu děsnou zimu na začátku pobytu, kdy rtuť teploměru klesla na pěkné 3°C (v červnu teda fakt slabota!), na které jsme hlavně nebyli oděvem připraveni. V kombinaci s mlhou, mrholením a větrem to teda bylo počasíčko pouze pro otrlé☺. Naštěstí se meteostav záhy vylepšil a my mohli objevovat blízké i vzdálenější krásy Sušského okolí. Lukáš si za těch 14 dní stačil vytvořit solidní závislost na pumpách☺, kterých je na Suchém požehnaně a každý den jsme je povinně museli všechny obejít. Na Suchém se nám líbilo, i když místy to tedy bylo dost náročné, bez Standy. Ten to doma taky jistě ve víru studia neměl jednoduché, ale dobrý fór byl, když jsem mu během pobytu 2x volala, jako že ho trošku vytrhnu z celoodpolední a večerní studijní nudy a jednou jsem ho načapala v hospodě a podruhé v zajetí počítačové hry☺. Mno☺ Další dovolená, tentokrát celorodinná, proběhla na podnikové chatě v Beskydech, na Bílém kříži. Se Standou jsme tam strávili nádherných 10 dní (já pak ještě dalších 10) s absolutně jedničkovým

počasím, uštvali se na místních kopcích na kole (zejména výšlap na Lysou horu byl pro naše netrénované již nohy solidní masakr – posledních 5 km stále do kopce bez možnosti oddechu jsme jeli víc jak hodinu☺ - ale výhled úchvatný, lze vidět až Tatry), nalokali se čerstvého horského vzduchu, vykoukali jsme se i v aquaparcích, pocestovali jsme si i po těsně sousedícím Slovensku – 2x Súľovské skaly – úplná bomba, vodopád, nádherný dlouhý skalní hřbet a hrady (docela dobrodružné – místy poněkud horolezecký

Rekapitulace Beskydy

- Nejvýše položené námi navštívené místo: Lysá hora, 1323 m.n.m
 - Nejdelší pěší výlet: Okruh v Súľovských skalách – 8 km
 - Nejzajímavější výlet pro Standu: Súľovské skaly
 - Nejzajímavější výlet pro Martu: vodopád Satiny, Lysá hora
 - Nejnáročnější výlet: cyklovýlet na Lysou horu
 - Celkový počet našlapaných kilometrů: 32
 - Kdy Standa nejvíc frflal: Standa vůbec nefrlal!!!

terén – s dětmi na zádech opravdu paráda☺), Turzovka a Korňa a její nesmrtelný ropný prameň připomínající ze všeho nejvíc močku. Beskydy nás dost nadchly, spolu s námi tu pár hezkých dní strávili i Maruš s Drahošem(to byla ta Turzovka a Korňa), Bačovští, Myš (nezapomenutelné hledání sirného pramene na potoce Čurabka, návštěva u Palkovičáků), Alena s Ivanem (Pustevny, Radegast, Hukvaldy) a Liba s Honzou (Rožnov). Dovolená na „chajdě kúrový“ (dle známé písničky) se zkrátka vydařila, byla bohatá na zážitky a co hlavně - přestože jsme docela i chodili, tak Standa ale vůbec NEFRFLAL☺

A protože hor není nikdy dost, jeli jsme ještě na dovolenou do Jizerských hor. Tento týden jsme strávili s Libou a Alčou a Ivanem v rekreačním zařízení Jizerky v Bílém potoce. Měli jsme se zde moc příjemně a vládla tu opravdu rodinná a příjemná atmosféra. A hlavně tam byl minigolf – Lukášova nejoblíbenější zábava hned po čachtání ve vodopádech. A ty hory – ty mi opravdu učarovaly. Bukové a smrkové lesy, divoká voda, tisíce peřejí a vodopády na Černém potoce,

Rekapitulace Jizerky

- Nejvýše položené místo: Ještěd 1012 m.n.m.
- Nejatraktivnější vodopád: těžko říct, ale asi Jedlová
 - Celkový počet našlapaných km 30
 - Nejdelší výlet: Ořešník – Štolpichy
 - Nejsmrtelnější výšlap: Paličnick
 - Nejzajímavější místo dle Standy: Paličnick
- Nejzajímavější místo dle Marti: Vodopád černého potoka, rašeliniště Jizerky
- Kde Standa nejvíc frflal: jenom malinko při výletu na Ořešník a Štolpichy

Jedlové a Štolpichu, rašeliniště velké krásy a nádherné skalní vyhlídky, to vše a ještě mnohem více jsou Jizerské hory. Pro každého se tu něco nabízí. My za ten týden pobytu přijali pozvánku na cestu k vodopádu Černého potoka, náročný výstup na Ořešník s následující trasou ke Štolpišským vodopádům, výlet do Lázní Libverda, Hejnic a na Obří sud, kaňon Jedlový důl s fantastickým vodopádem,

rašeliniště Jizerky, Ještěd, superrychlý výšlap na Paličnick a krátký výlet na Protrženou přehradu. Jizerky se staly mojí srdeční záležitostí, doufám, že se sem opět podíváme a navštívíme místa, která prozatím naším očím a duším zůstala skryta.

U TETIČKY S FOUSAMA

Zas po čase jsme se vetřeli k tetičce s fousama, co se jmenuje Jiří☺, tedy jako do Nedašova. Prožili jsme tam čtyři krásné dny se suprovou péčí. Ve čtvrtek jsme se stavili také v Luhačovicích, kde jsme strávili pěkný den ve společnosti babičky a tety Anežky. Teta nyní

Lukinovo okénko a šplechty

- Lukin už má téměř 3 roky. V poslední době hodně pokročil v oblasti logiky. Hodně mu to už myslí a umí zdůvodňovat.
- Na tříleté prohlídce měřil 104 cm a vážil 19,6 kg.
- Opět proběhlo vyšetřování v autobuse. Předmětem zájmu byla opět přítomnost šulínka. Tentokrát se dotazoval vedle nás sedícího pána. Pán se ho s úsměvem zeptal, proč to chce vědět, načež tomu Lukáš dodal korunu. Já ne, to chce vědět MAMINKA!!!:-) To jsem zas jednou vystupovala o několik zastávek dřív, než jsem potřebovala☺
- Jednou jsme společně obědvali, když tu na mě Lukáš zálibně pohlédl a přitom pronesl: Maminko, ty jsi ale mlsná huba☺
- Na Suchém jsme si četli knihu, kde byla ilustrace strašidla v šátku. Druhý den zazvonila pošťačka a na hlavě měla šátek. Lukáš otevřel, vykulil oči a prý: Maminko, to je strašidlo, už přišlo strašidlo sém.

STANDOVA PROMOCE

V září mohli být zájemci přítomni další hodnotné kulturní akci a to Standově promoci. Událost se odehrávala v aule na Zemědělské a těch honorabilis co tam bylo☺. Zhlédnout slavnostní akt nakonec přišla Liba, já, Jana, Myš a děti. Po zkončení jsme ještě poseděli u nás doma nad zákusky a rychlými špunty a pobavili se kulturní vložkou uspořádanou Janou a myší☺, které nám předvedli honorabilis a spektábilis oděné do županu a kulicha se šterchátky na krku místo slavnostních řetězů a

SAMOSTATNÝ LUKÁŠEK

Lukášek si letos poprvé vyzkoušel dlouhodobější pobyty bez táty a maminky. Premiéra proběhla dvoudenní „Letní školkou“ ve Skalici u Myši a Ivana, která proběhla v srpnu. Lukášovi se to zjevně líbilo, takže jsme využili též nabídky dědy Tondy a tety Hany ze Suchého – že by si vzali Lukáška na víkend. Akce proběhla ke trojstranné spokojenosti☺. Zrádce Lukáš se dokonce nechal slyšet, když mu teta Hana říkala, že si ho zas vezmou, ale teď půjde na chvíli domů, tak prohlásil že prý domů nepůjde „ANI NA CHVILKU“!!!

nově v důchodu říkala, že se nadře víc než když v důchodu nebyla-má totiž dvě zaměstnání! Aktivita jí ale evidentně svědčí. Další dny již stráveny v Nedašově a blízkém i vzdálenějším okolí, v sobotu jsme vyrazili za Ferou do Predmieru na faru, i se strýcem Jurou, při té příležitosti jsme si prohlédli též kostel, zahráli si na varhany a udělali si krásný výlet na hrad Hričov, ze které ho je nádherný výhled na další dva hrady a Súlovské skaly. Nejlepší byl strýc se svým firemním batůžkem O₂, když jsme stoupali do kopce, řezali jsme se všichni, že si nese do hor kyslík, kdyby mu docházel dech☺ I v neděli nás čekala maximální kultura, v Nedašově se totiž hrál fotbal. Jakkoliv se dříve hrál na takové té čutací úrovni, nyní jsem byla překvapena, jak se hráči i obecenstvo rozjeli, proběhlo i několik dýmovic☺. Díky tomu, že PLIVNÍK (Radka☺) omezila svou přítomnost ve škole na nutné minimum, velmi jsme se jako vždy v její přítomnosti pobavili. Více takových prodloužených víkendů.

SLAVÍME VÝROČÍ 9 SPOLEČNÝCH LET

Měla jsem vymyšlenou důstojnou oslavu, jako že vezmu Standu do restaurace zaměřené na steaky všeho druhu, z hovězího, klokanu či bizona. Realita byla ovšem taková, že v období výročí jsme zcela nedůstojně a celorodinně zvraceli a průjmovali a na jídlo teda rozhodně nebylo ani pomyslení. Takže kulinářský zážitek v hospodě „U starýho Billa“ si necháme na jinou příležitost.

Adamovo okénko

- V srpnu Adámek oslavil 1 rok
- Na roční prohlídce měřil 78 cm a vážil 10,4 kg. Oproti Lukáškovu v jeho věku je drobnější a lehčí (Lukin měl 80 cm a 12 kg)
- Krásně chodí a běhá sám, leze na žebříky a prolízačky-s dopomocí
- Rád si hraje s bábovkami, sype písek do kyblíku
- Začíná povídat, prozatím zvládá: máma, táta, pes, bota, báb, tady, start, voda teče, čiči, hají-což má být asi haló, protože myslí telefon☺, houpat, áto (auto) a asi ještě něco, ale teď si už nemůžu vzpomenout
- Staví rád z lega dupla, ale mnohem raději rozebírá
- Je stále kojený, cca 4-5x denně
- Má 7 zoubků. První mu vyrostl až v 10 měsících.

TRAPASY A VESELOSTI

PO ČASE Z ASE JEDNA Z OBCHODU

Nákupy v sestavě já, Lukin a Adam vždy zavání nějakou ostudou a nejinak tomu bylo též při posledním nákupu v Tesco. Doma bylo poměrně dost zásob, tak jsem si malovala takový jako menší nákupek, v pohodě do košíku. Ten jsem navěsila na kočár a začala svoji pravidelnou cestu mezi regály. Nakoupila jsem nějaké potraviny, taky chlazené maso a vzpomněla jsem si, že jsem ještě chtěla omrknout nový díl Mašinky Tomáše. Vrátila jsem se tedy do knih, odstavila kočárek k regálu k novinám a dala jsem se do prohlížení knih. Občas jsem zkontrolovala, jestli je kočár na svém místě a dítě v něm, Lukin zatím u mě nebývá hodný. Trošku jsem se pravda začetla, když tu kontrolním pohledem na Lukina zjistím, že soustředěně ničí už čtvrtý časopis Kačer Donald. Vytvořil jakési pomačkané ruličky-prý dalekohled!!! Časopisy jsem se pokusila

smetákem v ruce. Výborně jsme se pobavili a posezení na počest Standy se vydařilo.

CO DĚLÁME NA PODZIM

Letos podzim překvapil trvale pěkným a stabilním počasím. Proto co nejvíc času trávíme venku, hodně s Jitkou s Leničkou a Nelou, což jsou holčičky stejně staré jako Lukin s Adamem. Úterky máme hlídání, které využíváme na návštěvu plavečáku s Lukinem. V pátek pak pravidelně chodíme s oběma dětmi do Baby SPORTÍKA na Kounicovu do Sokola. Pro děti je to super aktivita. Zbylý čas vyplňujeme Klokánkem, Kuřátky nebo dětským klubem, případně návštěvami.

PŘIJELY KOLOTOČE

Kolotoče se roztočily po dlouhé době kousek od Erbenky – u bývalého Zimního stadionu. Lukášek ještě na kolotočích nebyl, tak byl pozván babičkou u příležitosti svátku. Byl to super pohled jak koukal na tu záplavu blikajících barev a z tvářičky bylo vidět, jak se to snaží všechno v hlavě zpracovat...Spolu s babičkou nakonec vyzkoušeli labuť a autíčka a potom ještě motací hrníček. Myslím, že pro Lukáška to byl velký zážitek.

tak jako uhladit-nešlo, vrátila je do regálu, popadla kočárek a dala se na zbabělý ústup. V kočáře mě čekalo další překvápko. Adam si otevřel misku se (syrovými) kuřecími prsy, cca 500 gramů a skoro půlku jich normálně sežral!!! Nepozředený zbytek roztroušen ve třech částech na zemi, v regále s Mladou frontou a okolo pusy. Pro jistotu jsem už

LUKÁŠEK SLAVÍ 3 ROKY

Před chvílí jsme slavili dva a teď má náš Lukin už tři roky! Oslava proběhla v příjemné společnosti oslabené bohužel o Libu-nemoc a Dášu-práce. Přišli tedy nakonec Alena (Lukinova kmotra), Ivan, Myš, Jana, Turlandi a babi s dědou. Lukášek prožil krásný narozeninový den, všem děkujeme za dárky a příjemnou společnost.

nabrala neprodleně směr pokladna. Po cestě Lukáš ještě hulákal na celý obchodák: Maminko a koupila bys mi dnes prosím i nějaké jídlo? Já mám pořád hlad...Lidi na mě koukali jako by mě chtěli prásknout sociálce, obzvlášť poté, co si prohlédli Adama upatlaného od syrového masa☺. No myslím, že na jeden záťah už kultury stačilo, ale ve

frontě na pokladně to Lukáš ještě vylepšil, když pronesl: Maminko, něco mě kouše, musíme ZASE koupit odblešovač!!! To bylo naráz kolem nás místa☺ Ale kde Lukáš přišel na ten odblešovač, to teda fakt netuším...

Ú S P Ě Š N Ý V Ý L E T D O B E N E Š O V A

Story se přihodila během naší dovolené na Suchém. Potřebovala jsem s Adamem na kontrolu k doktorovi a protože na Suchém lékař není, bylo nutno dopravit se za ním do nedaleké vsi Benešova. Zocelena poměrně tvrdým výcvikem z brněnské městské hromadné dopravy mi plánovaná jízda do cca 6 km vzdáleného Benešova připadala jako absolutně nenáročný výlet, kdy zádrhel dle mého názoru nemohl nastat. Na zastávce jsem se jala vyhledávat v jízdním řádu a tento mi nabídl nejbližší odjezd za 20 minut. Super, usoudila jsem, objela ještě kolečko zastávka – pumpa – rybník – zastávka a očekávala příjezd busu. Po chvíli po hlavní cestě prosvištěl jakýsi autobus. Jelikož ale nezastavil, říkala jsem si, že jde asi o nějaký dálkový spoj, který tu nestaví, či co. Protože ale

autobus nepříjel ani v následujících 20 minutách, vydala jsem se na výzvědy u místních starousedlíků. Na moje stížnosti, že autobus nejel, se mi jeden děda vysmál: „*Ale paní, ten přece jel, ouplně na čas, vy jste tam stála na té zastávce a on teda ujel*“. Čuměla jsem dost zaraženě, nějak mi to nedávalo smysl, až pak dalším hovorem jsme se dobrali k tomu, že na Suchém autobus, který jede směr Benešov, nezajíždí na zastávku, která je mírně bokem od hlavní cesty, nýbrž se musí jít na rožek před obecní úřad na hlavní cestu a tam případný zájemce o odvoz musí zamávat. Takhle to tedy je, zaradovala jsem se, že jsem pronikla do místních zvyků, a šla vyhledat další spoj. Tento jel za hodinu a půl. Pro jistotu už čtvrt hodiny před odjezdem jsem v plné

sestavě stepovala na zmíněném rožku. Minuta odjezdu se přiblížila. Vtom Lukáš zahlásil: „*Maminko, potřebuju kakat. Ted*“. Nechtěla jsem ho nechat kakat na chodník, tak jsem odtlačila kočárek o kus dál přes cestu k takovému jako travnatému porostu s keříkem, Lukáše jsem podržela a asi tak vprostřed akce vidím-no autobus. Bezmocně jsem koukala na opět bez zastavení projíždějící autobus - na rožku už nikdo jiný nečekal a my v zákrytu keříku nebyli vidět nebo možná byli ale kdo by hádal, že chceme jet, že☺. Dalším spojem, který jel opět za hodinu a půl, už jsme naštěstí dojeli, ale čas již tak pokročil, že jsme tam pro změnu už nechytli doktora. Opravdu úspěšná mise!:-)

STŘÍPKY NA ZÁVĚR

- V létě přijeli do Brna Turlandovi z Anglie. Jejich návštěva se částečně kryla s naší dovolenou v Jizerských horách. Než jsme odjížděli, chtěli jsme se s nimi rozloučit, posedět, takže jsme koupili zákusky a udělali jsme si takový sedánek. Vše bylo super, jen druhý den začala Sandra trpět dost zásadními střevními potížemi. Ehm. Docela se nabízí spojitost mezi

MOUDRO TOHOTO ČÍSLA:

**LEPŠÍ JE BÝT LASKAVÝ DOMA, NEŽ
PÁLIT KADIDLO NA VZDÁLENÉM
MÍSTĚ**

čínské přísloví

zmíněnými potížemi a našimi zákusky. Turlandi to ale naštěstí vzali sportovně a z tohoto zpestření dovolené nás neobviňují.

- Zúčastnila jsem se famózní oslavy 60. let existence Výzkumáku. Byla to teda akce v masivním stylu, s bohatým rautem, ohňostrojem, cimbálovkou a kapelou The Glass Onion – to jsou ti, co hrají Beatles a dobře. Zábava byla super, nakonec se i tančilo a tudíž jsem se parádně vyřádila. Domů jsem zas po čase dorazila až ve dvě ráno!
- Nějak na začátku září přibyl Lukáškoví a Adamovi další bratranec – Erik.
- Jeli jsme s Lukinem autobusem a najednou se otočil k vedle sedící paní, pak zas ke mně a prý: „Maminko, tady něco smrdí, asi něco pod tou paní.“ A pořád si ji prohlížel. „A zas to tu smrdí.“ Paní teda byla z toho vyloženě nasraná☺ a já prostě nevěděla co říct. Zas ostuda, no.
- Maruš s Drahošem odjeli za vylepšením angličtiny a výdělkem do Anglie. Přejeme hodně pozitivních zážitků!
- Lukinek strávil další víkend na Suchém. Moc se mu tam líbilo. V neděli odjížděl a už hlásil, že prý přijede zas v úterý!:-)
- Byla jsem na brigádě na panelové diskusi. Za 500 Kč jsem tam hodinu a půl duchaplně konverzovala☺ na téma přesun nádraží. Docela zábava!
- Pokochala jsem se zas jednou na svatbě. Tato byla navíc naprosto profachaná. Hlavní aktérka Hanka Bačovská-Svobodová svou svatbu vzala opravdu vážně. Jen na zkoušku účesu byla třikrát a v rámci sladění každého s každým musela mít i svědkyně korzet se stejným vzorem jako svědek kravatu. Bylo to prostě velký☺. Nevěsta byla nádherná.
- Učinili jsme několik výsadek na houby a to se střídavým úspěchem. Po žních klouzků (fakt na hříbky s kosou-to byl tento případ) jsme se pokusili o opakování u Kuřimi, kde jsme však přišli pouze k několika klíšťatům☺. Zachránil to les u Lelekovic, kde sice „prašivky“ ale masivně hodně. I další výlet vždy něco daly, ale jako klouzky to už teda nebylo.
- Dáša se dala na studium. Každé úterý se jezdí vzdělávat do Zlína v oblasti ekonomiky. Za tři roky se těšíme na dalšího bakaláře v rodině!

Inzerce – vesele i vážně:

- Kdo dodá inzeráty do této rubriky? ☺ Martina Drdlová, 608620953
- Kdo pohlídá 16.12., příp. 17.12. roztomilé děti Adama a Lukáška? Martina a Standa, 608620953

Drdloviňy

čtení pro vás. Vychází nepravidelně, když je čas a je co psát. Toto číslo vyšlo v říjnu 2006 v nákladu 7 výtisků.

Redakce se těší na vaše připomínky, podněty a náměty. Můžete též dodat své reportáže. Nábor inzerce (zcela zdarma!) u šéfredaktorky na tel: 608 620 953.

Šéfredaktorka: Martina Drdlová, Technická podpora Stanislav Drdla, Hlavní inspirace: Lukáš Drdla, Adam Drdla

